

NEDJELJNA ČITANJA: Ez 34,11-12.15-17; Ps 23,1-3.5-6; 1Kor 15,20-26.28; Mt 25,31-46

Iz povijesti znamo kako su kraljevi znali biti okrutni i krvoločni u borbi za vlast. Bilo je i onih koji nisu prezali, želeći samo za sebe sačuvati vlast, od ubijanja i najbližih članova obitelji, roditelja i braće, sestara i rodbine. Možemo zamisliti da takvima običan čovjek nije ništa značio, ako nisu poštivali one svoje najbliže rođake. Što je takvima mogao značiti onaj gladni i žedni, goli i bosi, ožalošćeni ili utamničeni? Malo tko, a ponajmanje kraljevi, držali su do tih kategorija ljudi koji su inače bili društveno beznačajni, te se o njih mogao bilo tko ogriješiti nekažnjeno, a ponajprije kraljevi i vlastodršci koji su predstavljali vrh piramide moći u društvu.

Isus, međutim, svojim dolaskom pravi zaokret, jer se priznaje kraljem, ali ne kraljem od ovoga svijeta. On je istinski vječni kralj, što znači da je on model i prototip kralja. Kao model kralja on pokazuje što on očekuje od zemaljskih vladara, ali isto tako od svih žitelja svoga kraljevstva. Kao pravi kralj on ne zazire od malenih i ugroženih, gladnih i žednih, već ih, naprotiv, naziva ih svojom najmanjom braćom. Vršeći svoju kraljevsku vlast on će suditi svoje podanke upravo na temelju toga koliko su prepoznавали ove potrebite kao njegovu braću kojoj su trebali asistirati. I premda je ova prisopoba naznačila svojevrstan zaokret, jer Isus ističe kriterije po kojima će jednom suditi sve ljude, ipak se stječe dojam da mi to ne shvaćamo i ne provodimo u život tako ozbiljno kako je on izrekao. Premda je on kralj koji drži do svoje najmanje braće, najčešće mi gledamo najprije sami sebe i držimo do sebe, te zapostavljamo one pored sebe. Ne izgleda da smo baš tako aktivni i skrbni oko gladnih, žednih, golih i bosih, stranaca i utamničenih, obespravljenih i ožalošćenih, premda će nas on jednom pitati jesmo li to činili.